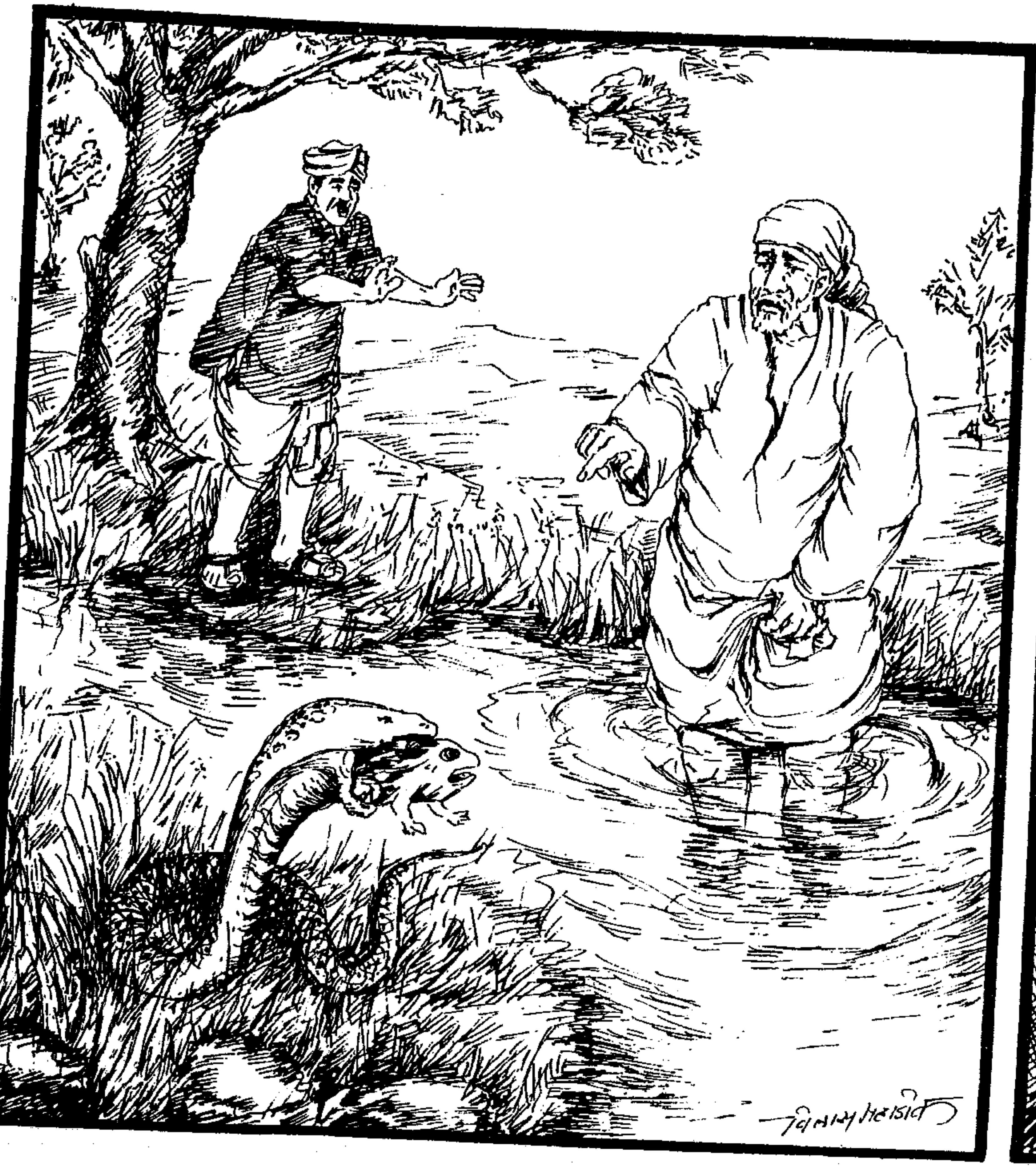

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಲವತ್ತೆಳು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಯಾರದು ಕ್ಷಣವೊಂದು ನೋಡಲು ವದನ । ಆಗುವದು ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ದುಃಖದಲನ ।
ಆ ಪರಮಾನಂದದ ಜನನ ಸ್ಥಾನ । ಧನ್ಯಶ್ರೀ ವದನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 1

ಅವರ ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದ । ತತ್ಕಾಲ ವಿಮೋಚನೆ ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ।
ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಸ್ವಾನಂದ । ಕ್ಷಣವಿಲಂಬವಿಲ್ಲದೆ ಲಭಿಸುವದು ॥ 2

ಯಾರ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ । ಬಿಚ್ಚುವದು ಕಗ್ಗಂಟು ಕರ್ಮಾಕರ್ಮದ ।
ಯತ್ಕೃಪಾ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ । ಭವಖದ್ಯೋತವು ನಿಸ್ತೇಜವಾಗುವದು ॥ 3

ಜಗದ ಪಾಪವ ಗಂಗೆ ತೊಳೆವಳು । ಅದರಿಂದವಳು ಮಲಿನಳಾಗುವಳು ।
ಕೂಡಿದ ನಿಜಮಲ ಕಳೆಯಲು । ಅವಳು ಸಾಧುಗಳ ಚರಣರಜ ಬಯಸುವಳು ॥ 4

ಎಂದು ಸಾಧು ಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗುವದು । ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬರುವರೆಂದು ।
ಅದಿಲ್ಲದೆ ನಿಜ ಪಾಪ ನಿರ್ಗತಿಯಾಗದು । ಇದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವಳವಳು ॥ 5

ಸಾಧುಗಳ ಮುಕುಟಮಣಿ ಇಂಥವನು । ಇವನ ಈ ಅಮೃತ ವಾಣಿಯನು ।
ಕರ್ಣದ್ವಯದಿಂದ ಪ್ರಾಶಿಸಿರಿದನು । ಭಾವಿಕ ಸಜ್ಜನರೇ ಆದರದಿಂದ ॥ 6

ಈ ಕಥೆಯ ಮಹಿಮಾನ ಚಮತ್ಕಾರವಿರಲು । ಅಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಸಜ್ಞಾನ ಶ್ರೋತೃಗಳು ।
ಹರಿವದು ಭವಬಂಧನ ಇದ ಕೇಳಲು । ಈ ಪರಮ ಪಾವನ ಕಥೆಯನು ॥ 7

ನಯನಗಳಿಗೂ ನಯನ ಸಾಯಿ ಇವ । ಶ್ರವಣಗಳಿಗೂ ಶ್ರವಣನಿವ ।
ಅವನೇ ಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ಹೃದಯವ । ಈ ವಾರ್ತೆಯ ಹೇಳಿಸುತಿರುವ ॥ 8

ಸಾಯಿ ತಾನೇ ಮಹಾನುಭಾವ । ಕೇಳಲೀ ಕಥೆಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳು ಮರೆಯುವರು ದೇಹಭಾವವ । ಅಷ್ಟಪ್ರೇಮ ಭಾವಗಳು ಉದಯಿಸುವವು ॥ 9

ಸಾಯಿ ಮುಖದ ಈ ಕಥೆಗಳು । ಅದರ ಹೃಗ್ದತವನ್ನು ಅರಿಯಲು ।
ತಾತ್ಪರ್ಯದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಲು । ಕೃತಕರ್ತವ್ಯತೆ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ॥ 10

ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೊಂದು ವಿನಂತಿಯ ಕೇಳುವದು । ನನ್ನದೇ ಇದ್ದರೂ ವಕ್ತೃತ್ವವಿದು ।
ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ರಿಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕಾಗುವದು । ಇದರ ಮಥಿತಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸದಿದ್ದರೆ ॥ 11

ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರವರ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮ । ಮನ ಮರೆಯುವದು ತನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮ ।
ಸಂಸಾರ ತ್ರಸ್ತರಿಗಾಗುವದು ಉಪರಮ । ಇದಕಿಂತ ಪರಮಲಾಭ ಯಾವುದು ॥ 12

ಇನ್ನು ಪೂರ್ವಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟದನ ।
ಆಗುವದದರಿಂದ ಜೀವಕೆ ಸಮಾಧಾನ । ಕಥೆಯ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೇಳಲು ॥ 13

ಹಿಂದಿನಾಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಗೆ । ಆಡುಗಳ ಕಥೆಯ ಹೇಳಲಾಯಿತು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ।
ಅವುಗಳಲಿ ಬಲು ಪ್ರೀತಿ ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಗತಜನ್ಮದ ಸ್ಮೃತಿ ಅವುಗಳದು ॥ 14

ಇನ್ನು ಈ ಕಥೆಯೊಳಗೂ ಹಾಗೇ । ದ್ರವ್ಯ ಲೋಭವು ಮುಟ್ಟಲು ಪರಮಾವಸ್ಥೆಗೆ ।
ಅದು ಒಯ್ಯುವದು ಅಧಃಪತನಕೆ ಹೇಗೆ । ಸಾವಧಾನರಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ ॥ 15

ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಯಿಯವರು । ಆಗಾಗ ಕಥೆಗಳ ಸೂಚಿಸುವರು ।
ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾಗಗೊಡರು । ಸುಖ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನೀಯುವರು ॥ 16

ಕಥೆ ಕಥೆಗಾರ ಮತ್ತು ಕಥನವು । ಸ್ವತಃ ಸಾಯಿನಾಥರೇ ಎಲ್ಲವೂ ।
ಅಲ್ಲಿ ಹೇಮಾಡನಿಗೆಲ್ಲಿಯ ಇರವು । ಸುಮ್ಮನೇ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರದವ ॥ 17

ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಸಾಯಿಕಥಾಬ್ಧಿಯ ದಂಡೆಗೆ । ಅಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳದೇನು ಕೊರತೆ ನಮಗೆ ।
ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಅಡಿಗೆ । ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ಲಭಿಸುವದು ॥ 18

ದಿನಕರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಯಾರು । ದೀಪದ ಚಿಂತೆಯ ಮಾಡುವರು ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡುವವರು । ವಿಷವನ್ನೇಕೆ ಮೂಸಿಯಾರು ॥ 19

ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸಾಯಿಯಂತಹವರು । ಸದ್ದೈವ ರಕ್ಷಕರಿರುವರು ।
ಅವರು ಕಥಾಪಿಯೂಷವ ಕುಡಿಸುವರು । ಯಥೇಚ್ಛ ಆದರಾನಂದನೀವರು ॥ 20

ಕರ್ಮಸೂತ್ರವು ಬಲು ಗಹನವಾದುದು । ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದು ।
ಮಹಾಸಜ್ಞಾನಿಗಳನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವದು । ಆದರೆ ಭಾವಾರ್ಥಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅದನು ದಾಟುವರು ॥ 21

ಅದರಂತೆಯೇ ಈಶ್ವರೀ ನಿಯಮವೂ ದುರ್ಗಮ । ಯಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲರದನ ಅತಿಕ್ರಮ ।
ಆಚರಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಲೌಕಿಕ ಧರ್ಮ । ತತ್ಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರಬೇಕು ॥ 22

ಅತ್ಯಂತ ಅಧರ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದವ । ಕೊನೆಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದುವ ।
ಅನುಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮವ । ಅದರಂತೆ ಜನ್ಮವ ಪಡೆಯುವ ॥ 23

'ಯಥಾ ಕರ್ಮ ಯಥಾಶೃತ' । ಶುಕ್ರ ಬೀಜ ಸಮನ್ವಿತ ।
ಕೆಲವು ಯೋನಿದ್ವಾರವ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ । ಸ್ಥಾವರ ಭಾವದತ್ತ ಕೆಲವು ॥ 24

'ಯಥಾ ಪ್ರಜ್ಞಂ ಹಿ ಸಂಭವಾಃ' । ತಿಳಿಯದವರಾರಿಹರು ಇದರರ್ಥವ ।
ಯಾವುದ ಇಷ್ಟಪಡುವದೋ ಜೀವ । ಅದೇ ಜನ್ಮವ ಪಡೆಯುವದು ॥ 25

ತಿಳಿಯಿರಿದ ಈ ಮೂಢ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು । ಶರೀರ ಗ್ರಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು ।
ಅವರು ಶರೀರವ ಪಡೆವರು । ಅವರವರ ಉಪಾರ್ಜನೆ ಇದ್ದಂತೆ ॥ 26

ಅದಕೆ ತ್ಯಜಿಸುವ ಮೊದಲು ಈ ಶರೀರವನು । ನರಜನ್ಮದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸುಸಂಧಿಯನು ।
ಆತ್ಮ ಭೋಧದ ಅವಧಿಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದವನು । ಅವನೇ ಒಬ್ಬ ಎಚ್ಚರುಳ್ಳವನೆನಬೇಕು ॥ 27

ಅವನೇ ಸಂಸಾರ ಬಂಧ ಮುಕ್ತ । ಇತರರು ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ ।
ಶರೀರತ್ವದಿಂದಾಗರೆಂದೂ ಮುಕ್ತ । ಜನ್ಮದ ಯಾತನೆಗಳೆಂದೂ ತಪ್ಪವವರಿಗೆ ॥ 28

ಇನ್ನು ಈ ಕಥೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು । ದುಷ್ಟ ವೃತ್ತಿಯೊಳಗಡಗಿರುವದು ।
ಯಾವಾಗ ನಾ ದೇಹವೆಂಬದು ಮರೆಯುವದು । ಸಾತ್ವಿಕ ಅಷ್ಟಭಾವಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವವು ॥ 29

ಹತ್ತಿರವಿದೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧನ । ಅವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಜಿಪುಣ ।
ಧಿಕ್ ಅಂಥವನ ಜೀವನ । ಆಮರಣ ಕಷ್ಟವ ಅನುಭವಿಸುವ ॥ 30

ಅದರಲ್ಲೂ ವೈರ ವೃತ್ತಿಯ ಗಾಳಿಗೂ । ನಿಲ್ಲಬಾರದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ।
ಸೋಂಕಗೊಡದರಿ ಅದನು ಮನಸಿಗೆಂದೂ । ಅದು ಜನ್ಮವನೇ ನಾಶಮಾಡುವದು ॥ 31

ಪರಸ್ಪರ ವೈರದ ಪರಿಣಾಮ । ಉತ್ತಮನಿದ್ದವನೂ ಆಗುವನು ಅಧಮ ।
ಋಣ-ವೈರ-ಹತ್ಯೆಗಳ ಧರ್ಮ । ಜನ್ಮ ಪರಂಪರೆಗಳೂ ನಡೆಯುವದು ॥ 32

ಈ ಅರ್ಥದ ಅಮೃತ ವಚನ । ಸಾಯಿ ಮುಖೋದ್ಗಾರ ಪರಮ ಪಾವನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾದರ ಪಡಿಸುವೆನದನ । ಕೇಳಿರಿದ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ॥ 33

ಆ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಕೇಳಿದೆ । ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲುಳಿದಿದೆ ।
ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುವೆ ನುಡಿಯೂ ಅದೇ । ನನ್ನ ಗುರುಮಾಯಿ ಆಗ ಹೇಳಿದುದು ॥ 34

ಸಾಯಿಯೇ ಸ್ವತಃ ಚರಿತ್ರಕಾರ । ಬರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಥೆಯ ಸವಿಸ್ತರ ।
ಹೇಮಾಡನಿಹ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ । ಸೂತ್ರಧಾರ ಅವನೇ ಇರುವ ॥ 35

'ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ । ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ।
ನ್ಯಾಹರಿಯ ಮುಗಿಸಿದಿನದ ಹಾಗೆ । ಅಡ್ಡಾಡಲು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟೆ ॥ 36

ದಾರಿ ನಡೆದು ನಡೆದು ದಣಿದೆ । ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದೆ ।
ಕಾಲು ತೊಳೆದೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ । ಮನದಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದೆ ॥ 37

ಆ ನದಿಯಾದರೂ ಇದ್ದಿತೆಷ್ಟು । ನಮ್ಮ ಈ ರಹಾತೆಯ ನದಿಯಷ್ಟು ।
ಎರಡೂ ದಡದವರೆಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿತ್ತು । ದಂಡೆಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು ಎತ್ತರ ॥ 38

ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲುದಾರಿ ಇತ್ತು । ಚಕ್ಕಡಿಗಳ ದಾರಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ।
ದಟ್ಟವಾದ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳು ಬೆಳೆದಿತ್ತು । ನೆರಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ॥ 39

ಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿತ್ತು ಮಂದ ಮಂದ । ಆದರಿಂದ ಮನಕೆ ಬಲು ಆನಂದ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು ವೃಕ್ಷ ವೃಂದ । ಆರಾಮದಿ ಕುಳಿತೆ ನೆರಳಿಗೆ ॥ 40

ಹೋಗಲು ಚಿಲಿಮು ತುಂಬಲೆಂದು । ಅದಕೆ ಬಟ್ಟೆ ತೋಯಿಸಲೆಂದು ।
ಕೇಳಿಸಿತು 'ಡರಾಂವ ಡರಾಂವ್' ಎಂದು । ಕಪ್ಪೆ ಒದರುತಿದ್ದುದೆನಗೆ ॥ 41

ನೀರಿರುವಲ್ಲಿ ಇದು ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ । ಅಂಥಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಗಳಿರುದು ಸಹಜವೇ ।
ಬಟ್ಟೆ ತೋಯಿಸಿಕೊಂದು ಬಂದವನೇ । ಚಕಮಕಿಯ ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೇ ॥ 42

ಆಣೆ ಕಲ್ಲನು ಹೊಡೆದು ಕಿಡಿಬೀಳಿಸಿ । ಚಿಲುಮೆ ತಯಾರಾಯಿತು ಹೊತ್ತಿಸಿ ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲೊಬ್ಬ ದಾರಿಕಾರ ಬಂದು ನಮಿಸಿ । ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ॥ 43

ವಿನಯದಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ । ಚಿಲುಮೆಯನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ।
'ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದಿರಲ್ಲ' ಎಂದ । ಆದರದಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತನಾಡಿಸುತ ॥ 44

ಮಶೀದಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಬಲು । ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗಾಗುವುದು ಬಿಸಿಲು ।
ಚಿಲಿಮೆ ಸೇದಿ ಮುಗಿಯಲು । ಹತ್ತಿರವೇ ನನ್ನ ಮನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ ॥ 45

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದು । ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಬಳಿಕ ಬಿಸಿಲಿಳಿದ ಬಳಿಕಂದು । ತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಂತೆ ॥ 46

ನಾನೂ ಬರುವೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ' । ಮಾತು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ।
ಚಿಲಿಮಿಯ ಹೊತ್ತಿಸಿ ದಾರಿಕಾರನೆನಗೆ । ಸೇದಲು ಆದರರಿಂದ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ॥ 47

ಅತ್ತ ಕಪ್ಪೆ ಆರ್ತಸ್ವರದಿಂದ । ಕೂಗತೊಡಗಿತು ದೈನ್ಯದಿಂದ ।
ಆ ದಾರಿಕಾರ ಚವಕಶಿ ಮಾಡಿದ । ಯಾರಿವನು ಒದರುತ್ತಿರುವದು ॥ 48

ಆಗ ನಾನೆಂದೆ ನದಿದಂಡೆಯಲ್ಲಿ । ಕಪ್ಪೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ।
ಕರ್ಮ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅವನ ಬೆನ್ನಿನಲಿ । ಕೇಳು ಆ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ॥ 49

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ । ಅದರಂತೆ ಪಡೆಯಬೇಕಿ ಜನ್ಮದೊಳಗೆ ।
ಈಗ ಕರ್ಮಭೋಗವ ಅನುಭವಿಸುವಾಗ್ಯೆ । ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಅಳಬೇಕು' ॥ 50

ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಈ ಮಾತು । ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಲಿಮಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ದಾರಿಕಾರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು । ಎಂದ ನಾ ನೋಡಿ ಬರುವೆನೆಂದು ॥ 51

ನಿಜದಲಿ ಅದು ಕಪ್ಪೆಯೇ ಆಗಿರುವದೋ । ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವೋದೋ ಪ್ರಾಣಿ ಇರುವದೋ ।
ಅದಕೇನು ದುಃಖವಿರುವದೋ । ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಿಃಶಂಕರಾಗುವಾ ॥ 52

ಹೀಗಿವನ ಮನಸಿದ್ದುದನು ಕಂಡು । ಹೇಳಿದೆ ಹೋಗಿ ಬಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ।
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪದ ಬಾಯಲೊಂದು । ಕಪ್ಪೆ ಸಿಕ್ಕು ಕೂಗುತಿದೆ ॥ 53

ಮಹಾಕದೀಮರಿಬ್ಬರೂ । ಇಬ್ಬರೂ ಕೃತಿಗಳಲಿ ದುಷ್ಟರು ।
ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಭಯಂಕರ ಪಾಪದಿಂದಿವರು । ಅದ ಭೋಗಿಸಲು ಈ ದೇಹಗಳ ಪಡೆದಿರುವರು ॥54

ವಿಚಾರ ನಡೆದಿರುವಾಗ ಹೀಗೆ । ದಾರಿಕಾರ ಹೋದನಲ್ಲಿಗೆ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಕಾರವ ನೋಡಿ ಬಂದಾಗ್ಯೆ । ನೀವು ಹೇಳಿದುದು ಸರಿ ಎಂದ ॥ 55

ಸರ್ಪವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಲನಂತಿದೆ । ಇಷ್ಟಗಲ ಮುಖ ತೆರೆದಿದೆ ।
ಕಪ್ಪೆಯಾದರೂ ಬಹಳ ವಿಕ್ರಾಳವಾಗಿದೆ । ಆದರೂ ಅದು ಹಾವಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವುದು ಸತ್ಯ ॥ 56

ಗಳಿಗೆ ಅರ್ಧಗಳಿಗೆಯ ಸಂಗತಿ । ಸರ್ಪಮುಖಕದು ಆಗುವದಾಹುತಿ ।
ಏನು ವಿಚಿತ್ರ ಕರ್ಮದಗತಿ । ಕ್ಷಣದಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗುವುದು ॥ 57

ಆಗವನಿಗೆಂದೆ ನಾನು । ಅವನೇನು ಕೊಡುವ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯನು ।
ಅವನಪ್ಪನಲಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲವೇ ನಾನು । ಹಾಗಾಗುವದಾದರೆ ನಾನಿಲ್ಲಿರುವದೇತಕೆ ॥ 58

ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು । ಬಂದಲ್ಲಿ ನಾ ಕುಳಿತಿರುವೆನು ।
ಕಪ್ಪೆಯ ತಿನ್ನಗೊಡುವಸಕ್ಕೆನು । ನೋಡು ನಾ ಅದನ್ಹೇಗೆ ಬಿಡುಸುವೆ ॥ 59

ಈ ಕಾದಾಟವ ಬಿಡಿಸುವ ಮೊದಲಿಗೆ । ಆ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ।
ಒಮ್ಮೆ ಚಿಲುಮೆಯ ತುಂಬಿ ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ । ಬಳಿಕ ನೋಡುವ ಸರ್ಪ ಏನು ಮಾಡುವದೆಂದು ॥ 60

ಚಿಲಮಿ ತತ್ಕಾಲದಲಾಯಿತು ಸಿದ್ಧ । ಆ ದಾರಿಕಾರ ಅದ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ।
ತಾನೊಂದು ದಂ ಎಳೆದು ನನಗೆ ನೀಡಿದ । ಸೇದಲು ನಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡೆ ॥ 61

ನಾನೆರಡು ಝುರಕಿ ಎಳೆದೆ । ದಾರಿಕಾರನ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ।
ಆ ಹುಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಡೆದೆ । ಆ ವಿವಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಾನವ ತಲುಪಿದೆವು ॥ 62

ಮತ್ತೆ ಆ ಸರ್ಪವ ಕಂಡು । ದಾರಿಕಾರ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ।
ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿ ಇದೆಂದು । ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ನನ್ನ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ॥ 63

ಎಂದ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ ಮುಂದೆ । ಆ ಹಾವು ಬಂದೀತು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ।
ಓಡಲು ದಾರಿಯೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿದೆ । ಬೇಡ ಅತ್ತ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ ॥ 64

ಇಂಥ ದೃಶ್ಯವನು ಕಂಡ । ದಾರಿಕಾರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ।
ಬಳಿಕ ಆ ಎರಡರ ವೈರಭಾವದ ಕಂಡ । ಬಗೆಯ ಉಪದೇಶವನಾಲಿಸಬೇಕು ॥ 65

ಅಯ್ಯಾವೀರಭದ್ರಪ್ಪಾ । ಇನ್ನೂ ಈ ನಿನ್ನ ವೈರಿ ಬಸಪ್ಪಾ ।
ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ ಅನುತಾಪಾ । ಕಪ್ಪೆಯಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದರೂ ॥ 66

ನೀನೂ ಸರ್ಪವಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದು । ಆದರೂ ನಿನ್ನ ವೈರತ್ವ ಮುಗಿಯದು ।
ಇನ್ನಾದರೂ ನಾಚಿಕೊಂಡು । ವೈರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರಿ ॥ 67

ಶಬ್ದಗಳು ಬರಲು ಮುಖದಿ ಇಂತು । ಸರ್ಪ ಓಡಿತು ಕಪ್ಪೆಯ ಬಿಟ್ಟು ।
ಆಳವಾದ ನೀರಲ್ಲಡಗಿತು । ಮತ್ತದ್ದು ಕಾಣದಾಯಿತು ॥ 68

ಮೃತ್ಯು ಮುಖದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು । ಅಂಥ ಕಪ್ಪೆಯೂ ಜಿಗಿದು ಓಡಿ ಹೋಯಿತು ।
ಗಿಡಗಳಲ್ಲದು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತು । ದಾರಿಕಾರನಿಗೆ ಬಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ॥ 69

ಎಂದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲದು ನನಗೇನೆಂದು । ಮುಖದಿಂದ ಶಬ್ದ ಉಚ್ಚಾರವಾದದ್ದು ।
ಅದರಿಂದ ಹಾವು ಕಪ್ಪೆಯ ಬಿಟ್ಟದು । ಹಾವೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತು ಹೇಗೆ ॥ 70

ಇದರಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನಾರು । ಮತ್ತು ಈ ಬಸಪ್ಪನಾರು ।
ಅವರ ವೈರತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ । ಏನೆಂದು ದಾರಿಕಾರ ಕೇಳಿದ ನಯವಾಗಿ ॥ 71

ಆಗಲಿ ಹೋಗಿ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ । ಚಿಲಮಿ ಸೇದುವಾ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಬಳಿಕ ಉತ್ತರ ನಿನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ । ಹೇಳಿ ನಾ ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ॥ 72

ಕುಳಿತೆವು ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು । ಅಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ನೆರಳಿದ್ದು ।
ತಂಪು ಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದ್ದು । ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಿಲಮಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದೆವು ॥ 73

ದಾರಿಕಾರ ಮೊದಲು ಸೇದಿದ । ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ನೀಡಿದ ।
ಅದನು ಸೇದುತ್ತ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ । ಕಥೆಯನವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ॥ 74

ನೋಡು ನಾನಿರುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ । ಒಂದೆರಡು ಹರದಾರಿ ದೂರದ ।
ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಮಹಿಮಾ ಸಂಪನ್ನವಾದ । ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನವೊಂದಿತ್ತು ॥ 75

ಅಲ್ಲಿತ್ತು ಮಹಾದೇವನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಒಂದು । ಹಳೆಯದು ಹರಕು ಮುರುಕಾದದ್ದು ।
ಅದರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು । ಎಲ್ಲರ ಮನದಲಿ ಬಂದಿತ್ತು ॥ 76

ಅದಕಾಗಿ ವರ್ಗಣಿ ಕೂಡಿಸುವದೆಂದಾಯಿತು । ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣವೂ ಕೂಡಿತು ।
ಪೂಜೆ ಅರ್ಚನೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಯಿತು । ಪೂರ್ಣರೂಪರೇಖೆ ತಯಾರಾಯಿತು ॥ 77

ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕ । ಅವನನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ।
ಅವನನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣನಿರ್ಣಾಯಕ । ಹಣವನವನ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು ॥ 78

ಅವನು ಜಮಾಖರ್ಚನ್ನಿಡಬೇಕು । ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರ್ಗಣೆಯನ್ನೂ ರೋಖ ।
ಜಮಾ ಮಾಡಬೇಕು ಈ ಕಾರ್ಯವ ಚೊಕ್ಕ । ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ॥ 79

ಆದರವ ಬಲು ಕಂಜೂಷನಿದ್ದು । ತನ್ನ ಗಂಟಿಗೆ ಕೈ ಹತ್ತಬಾರದು ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತಿದ್ದು । ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಯದಾಯಿತು ॥ 80

ಎಲ್ಲ ಹಣ ಖರ್ಚಾಯಿತೆಂದು । ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಅರ್ಧಮರ್ಧ ।
ಖರ್ಚು ಮಾಡನವ ಹಣವ ತನ್ನ ಪಾಲಿನದ । ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡದಾದ ॥ 81

ಇಹನೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರ । ಜಿಪುಣತನದ ಪೂರ್ಣವತಾರ ।
ಬಾರದಾಯಿತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಕಾರ । ಬರೀ ಬಾಯ್ಮಾತು ಸಿಹಿಸಕ್ಕರೆ ॥ 82

ಮುಂದೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು । ಹಣ ಕೂಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ।
ಅಯ್ಯಾ ನೀನೆಂಥ ಸಾಹುಕಾರ । ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದರು ॥ 83

ಮಹಾದೇವರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ । ಹತ್ತದೆ ನಿನ್ನ ಕೈಭಾರ ।
ತಿಳಿಯದೆಂತಾಗುವದು ಪೂರ್ಣ । ಇದರ ವಿಚಾರವನೇನಾದರೂ ಮಾಡು ॥ 84

ಮತ್ತೆ ಜನರ ಮನ ಒಲಿಸಿ । ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡಿತು ।
ಅದನೂ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕಳಿಸಿ । ಕೊಡುವೆವಾದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸು ॥ 85

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೇ ಹಣ ಕೂಡಿತು । ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಸೇರಿತು ।
ಅದರದೇನೂ ಪ್ರಯೇಜನವಿಲ್ಲದಾಯಿತು । ಧನಿಕ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ ॥ 86

ಕೆಲದಿನಗಳು ಕಳೆಯಲು ಹೀಗೆ । ಬಂದಿತಾಗ ದೇವರ ಮನಸಿಗೆ ।
ಅದೇ ಧನಿಕನ ಹೆಂಡತಿಗೆ । ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತಾ ಕಾಲಕೆ ॥ 87

ಏಳು ನೀನಾದರೂ ಎಚ್ಚರಾಗು । ನನ್ನ ಗುಡಿಯ ಗುಮುಟ ಕಟ್ಟಿಸ ಹೋಗು ।
ನೂರು ಪಟ್ಟು ನೀ ಮಾಡುವ ಖರ್ಚಿಗೂ । ಆ ನೀಲಕಂಠ ನಿನಗೀಯುವ ॥ 88

ಮರುದಿನ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ । ಪತಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿದಳು ಸಾದ್ಯಂತ ।
ಕವಡಿ ವ್ಯಯಿಸಿದರೂ ಯಾವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತ । ಅವನಿಗಿದರಿಂದ ಅತಿ ಉದ್ವೇಗ ॥ 89

ಹಗಲಿರುಳು ಮಾಡಬೇಕು ಧನ ಸಂಚಯ । ತಿಳಿಯದವನ ಮನಕೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ।
ಅವನಿಗೆ ಈ ಕನಸಿನ ಆಶಯ । ಧನದವ್ಯಯ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಬೇಕು ॥ 90

ಆತ ಹೇಳಿದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ । ದೃಷ್ಟಾಂತದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲೆನಗೆ ।
ನನಗಿದೆಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಗೆ । ಎಂದವಳ ಉಪಹಾಸ ಮಾಡಿದ ॥ 91

ಯಾರದು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ । ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಜಗತ್‌ಸ್ಥಿತಿ ।
ತಾನಿದ್ದಾಗ ಶಠಪ್ರವೃತಿ । ಇತರರೂ ಹಾಗೇ ಕಾಣುವರು ॥ 92

ನನ್ನದೇ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು । ಇದ್ದುದೇ ಆದರೆ ಮನಸು ದೇವರದು ।
ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು । ನಿನ್ನ ಕನಸಿನಲೇ ಏಕೆ ಬಂದ ॥ 93

ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು ನಿನಗೇ ಏಕೆ । ನನಗೆ ಅವ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲೇಕೆ ।
ವಿಶ್ವಾಸವೆನಿಸಲಾರದಾಗಿದೆ ಅದಕೆ । ಇದರರ್ಥ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ॥ 94

ಈ ಕನಸು ಸುಳ್ಳಿರಬೇಕು । ಅಥವಾ ದೇವರ ಯತ್ನವಿರಬೇಕು ।
ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಲುಂಟಾಗಬೇಕು । ಮತಭೇದವೆಂದೆನಿಸುವದೆನಗೆ ॥ 95

ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ । ಅಳತೆಯಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕೆ ।
ಆಗುತಿದೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ । ನಾವು ತುಂಬಿದ ಹಣದ ಚೀಲ ಬರಿದು ॥ 96

ಎಲ್ಲ ಹಣವನು ಜನ ತರುವರು । ಹೊರನೋಟಕೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ ।
ಜಮಾ ಖರ್ಚು ನೋಡಲು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಪದ್ಧತಿಯನುಸಾರ । ಬಹಳ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದೆನಗೆ ॥ 97

ಜನರಿಗೆ ಯಾವದು ತಿಳಿಯದು । ಅದು ನಿನಗೇನು ತಿಳಿಯುವದು ।
ಎನುವಾಗ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಾಂತವಿದು । ಯಥಾರ್ಥವೆನಿಸದಾಗಿದೆ ॥ 98

ಇದ ನಂಬಿದರೆ ಮೋಸವಾಗುವದು । ನಿದ್ರಾ ಭಂಗದಿಂದ ಕನಸು ಬೀಳುವದು ।
ಆದನಾರು ಸತ್ಯವೆನುವದು । ಧನಿಕ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನನುಸರಿಸಿದ ॥ 99

ಕೇಳಿ ವನಿತೆ ಸುಮ್ಮನಾದಳು । ಪತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳದಾದಳು । ಜನ ಹಣವ ಕೊಡತಿಹರೆನಲು ।
ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೊಡುವವರು ಅಪರೂಪವೇ ॥ 100

ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದೇ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆಂದು । ಅಥವಾ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ।
ಕೊಟ್ಟದು ದೇವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು । ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಪವಿತ್ತದೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು ॥ 101

ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವದು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ । ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವದು ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ।
ಕೆಲಸವೂ ನಿಲ್ಲುವದು ಹಣ ನಿಂತಾಗ್ಯೆ । ಹೀಗೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 102

ಕೃಪಣ ಧನಿಕ ಕೈ ಬಿಡದಾದ । ಒಂದೂ ಕಾಸನ್ನೂ ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ।
ಹೇಗಾಯಿತು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮತ್ತೊಂದು । ಪತ್ನಿಗೆಂಬುದನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 103

ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಬೇಡ ಪತಿಗೆ । ಹಣ ಕೊಡಲು ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ।
ನಿನ್ನ ಭಾವವೇ ಸಾಕು ದೇವರಿಗೆ । ನಿನಗಿಷ್ಟವಿದ್ದುದ ನೀ ಕೊಡು ॥ 104

ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕಾಸೊಂದು । ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿ ತನ್ನ ಸ್ವಸತ್ತೆಯದು ।
ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡು । ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ॥ 105

ವ್ಯರ್ಥ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ । ಕೊಡಬೇಕು ತಮ್ಮ ಮನಕೆ ತಿಳಿದುದೇ ।
ಸ್ವಸತ್ತೆಯದಿರಲಿ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ್ದೇ । ಅಷ್ಟೇ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ॥ 106

ಇಲ್ಲಿ ಭಾವದ್ದೇ ಮಹತ್ವವಿರುವದು । ನಿನಗದು ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ।
ಏನಾದರೂ ಕೊಡು ಕೊಡು ಎಂದು । ದೇವರು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದ ॥ 107

ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವಿದ್ದರೂ । ನೀ ಕೊಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿರು ।
ಅನುಚಿತವದು ಭಾವವಿಲ್ಲದೇ ಕೊಟ್ಟರೂ । ದೇವರಿಗೂ ಅದು ಸರಿಬರದು ॥ 108

ಭಾವವಿಲ್ಲದೇ ಕೊಟ್ಟದ್ದು । ಅದು ಎಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿನಷ್ಟೇ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು ।
ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದು । ಈ ಅನುಭವ ವಿಲಂಬವಿಲ್ಲದೇ ಬರುವದು ॥ 109

ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕೇಳಲು । ಅವಳು ಮನದಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು ।
ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಲಂಕಾರಗಳು । ಕೊಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೆಯನೀಡೇರಿಸಬೇಕು ॥ 110

ಬಳಿಕವಳು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ । ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ್ಯೆ ।
ಅದನು ಕೇಳಿದ ಪತಿ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ । ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದನು ॥ 111

ಲೋಭ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲಿಯದು । ಇಲ್ಲ ದೇವ ಧರ್ಮ ಆಚಾರವೊಂದೂ ।
ಮನದಲೆಂದ ಅವಿಚಾರವಿದೆಂಥದು । ಇವಳಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದೆ ॥ 112

ಎಂದ ಅವಳ ಈ ಅಲಂಕಾರಗಳನು । ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲದರದು ।
ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಮಾಡುವದು । ಅದರ ಬದಲು ಭೂಮಿಯ ಅವಳ ಹೆಸರು ಮಾಡುವದು ॥113

ತಾನೇ ಆ ಅಲಂಕಾರಗಳನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು । ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೊಂದು ।
ಕೊಟ್ಟ ಉಪ್ಪು ನೆಲವಿದ್ದ ಜಮೀನೊಂದು । ಯಾರೋ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟದ್ದೂ ಅದೂ ॥ 114

ಆ ಭೂಮಿಯೂ ಇತ್ತು ಬೀಳು ಬಿದ್ದದ್ದು । ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆ ಬರದಂಥದು ।
ಹೆಂಡತಿಗೆಂದ ಇದ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು । ದಾನವಾಗಿ ಪಿನಾಕಪಾಣಿಗೆ ॥ 115

ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಈ ಜಮೀನು । ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದರೆ ದಾನ ।
ದೃಷ್ಟಾಂತದಂತೆ ಆಗುವನವ ಪ್ರಸನ್ನ । ನೀನೂ ಋಣ ಮುಕ್ತಳಾಗುವೆ ॥ 116

ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪತಿಯ ವಚನ । ಕೃಪಣಕಾಂತೆ ಆ ನೆಲವನ ।
ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಿದಳರ್ಪಣ । ಶಂಕರನ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಲು ॥ 117

ನಿಜ ಸಂಗತಿಯ ನೋಡ ಹೋಗಲು । ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲದೊಳು ।
ಧನಿಕನಲ್ಲಿ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟಿರಲು । ಡುಬಕಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಅದರ ಮೇಲೆ ॥ 118

ಡುಬುಕಿ ಒಬ್ಬ ಅನಾಥ ಹೆಂಗಸು । ಈ ಭೂಮಿ ಅವಳ ಒಡೆತನದ್ದು ।
ಅವಳೂ ಒತ್ತೆ ಹಾಕಿದ್ದು । ಹಣದ ಅಡಚಣೆಯಿಂದಾಗಿ ॥ 119

ಆದರೆ ಧನಿಕ ಮಹಾಲೋಭಿಯಾಗಿದ್ದ । ಶಂಕರನ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲೂ ಹಿಂಜರಿಯದಾದ ।
ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಧನದಿಂದ । ಕಪಟಲಾಭದಲಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ॥ 120

ಈ ವಿಷಯಲಾಲಸೆ ಬಲುಕೆಟ್ಟದ್ದು । ವಿಷಯಾಸಕ್ತನ ನಾಶ ಮಾಡುವದು ।
ಈ ವಿಷಯ ಪಾಶದಲೆಂದೂ ಸಿಗಬಾರದು । ಜೀವಿತದಾಶೆ ಇದ್ದವನು ॥ 121

ಶ್ರವಣ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಸತ್ತಿತು ಕುರಂಗ । ಸುಂದರ ಮಣಿಧಾರಣೆಯಿಂದ ಭುಜಂಗ ।
ತೇಜಾವಲೋಕನದ ಲೋಭಕೆ ಪತಂಗ । ಈ ರೀತಿ ಕುಸಂಗವೀ ವಿಷಯದ್ದು ॥ 122

ವಿಷಯ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಧನ । ಅದಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಗಹನ ಯತ್ನ ।
ಆದರೂ ವಿಷಯ ತೃಷ್ಣೆ ಬೆಳೆದು ದಾರುಣ । ನಿವಾರಿಸಲಶಕ್ಯವಾಗುವದು ॥ 123

ನಿಃಸಂಶಯವಾಗಿ ಅದು ಸಾಲದಲಿ ಮುರಿದ ಜಮೀನ । ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಬೆಳೆಯದೊಂದು ಕಣ ।
ಅಂಥದನು ಮಾಡೆಂದ ಶಿವಾರ್ಪಣ । ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಿದು ದಾನದ್ದು ॥ 124

ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಂಕಲ್ಪ । ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವದು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ।
ಹಾಗಲ್ಲ ಈ ಗಳಿಸಿದ ಪಾಪ । ಕೊನೆಗದು ಸಂತಾಪಕಾರಕವಾಗುವದು ॥ 125

ಇತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಯಾರು ಮಾಡುವರು ದೇವರ ಪೂಜನ ।
ದೇವರಿಗೆಂದಾದಾಗ ಜಮೀನು ಸಂಪಾದನ । ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟನು ॥ 126

ಮುಂದೆ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು । ವಿಪರೀತವೇ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು ।
ಕೃತ್ತಿಕಾನಕ್ಷತ್ರದ ಮಳೆ ಧಾರಾಕಾರ ಸುರಿಯಿತು । ಭಯಂಕರ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು ॥ 127

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಿಡಿಲು ಬಿತ್ತು । ಕಟ್ಟಡವೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು ।
ವಾರಸವಿಲ್ಲದ ಮನೆ ನೆಲ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು । ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ॥ 128

ಧನಿಕನೂ ಆಪತ್ತಿಗೊಳಗಾದ । ನಿಜಕಾಂತೆಯ ಸಹ ಅವನೂ ಸತ್ತು ಹೋದ ।
ಡುಬಕಿಯೂ ಸತ್ತಳದರಿಂದ । ಕೊನೆಯಾಯಿತಲ್ಲಿ ಮೂವರದೂ ॥ 129

ಮುಂದೆ ಈ ಧನಿಕನು ಮಥುರೆಯಲ್ಲಿ । ಒಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಉದರದಲ್ಲಿ ।
ಮತ್ತವನ ಭಾವಿಕ ಪತ್ನಿ ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ಕನ್ಯೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು ॥ 130

ಹೆಸರಿಟ್ಟವಳಿಗೆ ಗೌರಿ ಎಂದು । ಬೇರೆಯೇ ಪರಿ ಆ ಡುಬಕಿಯದು ।
ನಾರಿಯ ಬದಲು ನರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು । ಶಂಕರನ ಗೊರವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ॥ 131

ಆ ಮಗುವಿನ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗಿಟ್ಟರು । ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ ಎಂದು ಹೆಸರು ।
ಹೀಗೆ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಹೊಂದಿದರು ಮೂವರೂ । ಅವರವರ ಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿ ॥132

ಧನಿಕನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು । ವೀರಭದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಿದ್ದು ।
ಇದೇ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವೆಂಬುದು । ಭೋಗದಿಂದಲೇ ಅದನು ಮುಗಿಸಬೇಕು ॥133

ಶಂಕರನ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದ । ಅವ ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ ।
ನನ್ನೊಡನೆ ಚಿಲುಮೆ ಸೇದುತಿದ್ದ । ದಿನಾಲೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ॥ 134

ಆಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲ । ಮಾತನಾಡುತಿದ್ದೆವು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ।
ಬೆಳೆದು ಉಪವರಳಾಗಿದ್ದ । ಗೌರಿಯೂ ಬರುತಿದ್ದಳವನ ಜೊತೆಗೆ ॥ 135

ಅವಳೂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತಿದ್ದಳು ಎನ್ನ । ಆಗ ಪೂಜಾರಿ ಕೇಳಿದ ಒಂದು ದಿನ ।
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸ್ಥಳಗಳನ । ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆ ಕೂಡಿಬರಲೊಲ್ಲದು ॥ 136

ಬಾಬಾ ವರ ಹುಡುಕಿ ದಣಿದೆ । ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ ।
ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುವೆ ನಾನೆಂದೆ । ಹುಡುಗ ಬರಹತ್ತಿದ್ದಾನೆ ॥ 137

ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಿರುವಳು । ಬಹಳ ಧನವಂತಳಾಗುವಳು ।
ಅವಳನು ಹುಡುಕುತ್ತ ತಾನೇ ಬರಲು । ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವನು ॥ 138

ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವ । ನಿನ್ನ ಮನಕಾಮನೆಯ ಪೂರೈಸುವ ।
ಗೌರಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವ । ನಿನ್ನ ವಚನವ ಮನ್ನಿಸಿ ॥ 139

ಇತ್ತ ವೀರಭದ್ರನ । ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡುಬಡತನ ।
ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ ಧೈರ್ಯವನ । ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟನು ॥ 140

ಅವನು ಊರೂರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿ ಕೂಲಿ ಕುಂಬಳಿಯನ ।
ತಿನ್ನುತ್ತ ಯಾವಾಗ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿತು ಅದನ । ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತಿದ್ದ ॥ 141

ತಿರುಗುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತ ದೈವದಿಂದ । ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ।
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವ ಬೇಕಾದವನಾದ । ಅಲ್ಲಾಮಿಯಾನ ದಯೆಯಿಂದ ॥ 142

ಬರಬರುತ್ತ ಲೋಭ ಬೆಳೆಯಿತು । ಗೌರಿಯನವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನಿಸಿತು ।
ಗೋತ್ರ, ನಾಡಿ ಗಣ ಯೋಗ ಕೂಡಿತು । ಆನಂದವಾಯಿತು ಪೂಜಾರಿಗೆ ॥ 143

ಜೊತೆಗೆ ವೀರಭದ್ರನ ಕರೆದುಕೊಂಡು । ಒಂದು ದಿನ ಪೂಜಾರಿ ಬಂದು ।
ಇಬ್ಬರನೂ ಆ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಕಂಡು । ಒಮ್ಮೆಲೇ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು ॥ 144

ವಿಚಾರ ಬರುವದೇ ತಡ ಬಂತು ಅದು ಮಾತಿನಲಿ । ಸದ್ಯ ಮದುವೆಯ ಮುಹೂರ್ತವಿದ್ದಲ್ಲಿ ।
ಕೊಟ್ಟು ನೀ ಪಾರಾಗು । ನಿನ್ನ ಗೌರಿಯನಿವನಿಗೆ ॥ 145

ಕಾಂತೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು । ವೀರಭದ್ರನ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವರನೆಂದು ।
ನೋಡಿ ವಿವಾಹ ಮುಹೂರ್ತವನೊಂದು । ಯಥೋಚಿತ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರು ॥ 146

ನಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದು । ಬಂದರು ನನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ।
ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು । ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಲು ॥ 147

ಸಂತಸದಿಂದಿತ್ತೆ ಆಶೀರ್ವಚನ । ದೊರಕತೊಡಗಲು ಸುಖದ ಅನ್ನ ।
ವೀರಭದ್ರನ ಮುದ್ರೆ ಪ್ರಸನ್ನ । ಆಗಿ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾಗಿರಲು ॥ 148

ಅವನೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ । ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲೇ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ ।
ಯಾರಿಹನಿಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭಾಗ್ಯದವ । ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದಿರೆ ವ್ಯಥೆ ಬಿಡದವ ॥ 149

ಈ ದುಡ್ಡಿನ ಆಟ ದೊಡ್ಡದು । ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ ಅದು ಬಿಡದು ।
ವೀರಭದ್ರನಿಗೂ ಬಯಕೆಯಿದ್ದು । ಧನದಾಶೆಯೇ ಅಂಥದು ॥ 150

ಬಾಬಾ ಈ ಸಂಸಾರ ಬಲು ಕಷ್ಟದ್ದು । ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೇ ಇದು ಸಾಗದು ।
ಹೇಳಿರಿದಕೆ ಪ್ರತಿಕಾರವೊಂದು । ಈ ಸಂಸಾರ ಸುಗಮವಾಗುವಂತೆ ॥ 151

ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕೊಂದಿಸಿ ಬೇಡುವೆ । ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರತಾರಣೆ ತರವೇ ? ।
ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸುವವರು ನೀವೇ । ನೀವೇ ಈ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದಿರಿ ॥ 152

ನಾನೂ ಅವನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದೆ । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತಿದ್ದೆ ।
'ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕ'ನಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದೆ । ಅವನೇ ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ॥ 153

ವೀರಭದ್ರನ ಮನೋಗತವ ತಿಳಿದು । ಇಚ್ಛಿತ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಲೆಂದು ।
ನಾನವನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತಿದ್ದು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಮನದಿ ಮರುಗಬೇಡ ॥ 154

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರವಿದೆ । ಇರು ವ್ಯರ್ಥ ಸಂಕಟ ಪಡದೆ ।
ದ್ರವ್ಯ ನಿನ್ನ ಕೈಕಸವಾಗುವದು । ಅದರ ಸುಕಾಲವಾಗುವದು ॥ 155

ದ್ರವ್ಯದಿಂದಾಗಿದೆನ್ನ ಅವಹೇಳನೆ । ಉಳಿಯವಲ್ಲದು ಪತ್ನಿಯ ಒಂದಾಣೆ ।
ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನೀ ವಿಡಂಬನೆ । ಈ ಮದುವೆಯ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನವೂ ಸಾಕು ॥ 156

ಹೀಗಿರಲು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಯಿತು । ಗೌರಿಯ ಗ್ರಹ ತಿರುಗಿತು ।
ಬಂಜೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬಂತು । ದೇವರ ಮಾಯೆ ತಿಳಿಯದು ॥ 157

ಒಬ್ಬ ಅದನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದು । ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧ ।
ಅರ್ಧ ಈಗಲೇ ಕೊಡುವವನಿದ್ದ । ಉಳಿದರ್ಧವ ಕಂತಿನ ಮೇಲೆ ॥ 158

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಕಂತ । ಕೊಡಬೇಕು ಬಡ್ಡಿಯನದರಲಿ ಕೂಡಿಸುತ ।
ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ । ಪೂರ್ತಿ ಹಣ ಗೌರಿಯದಾಗುವದು ॥ 159

ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದ್ದು । ಗೊರವ ಚೆನ್ನ ಬಸಪ್ಪನಾಗ ಎದ್ದು ।
ಹೇಳಿದ ಹಣ ಶಂಕರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದು । ಅದರ ಮೊದಲ ಹಕ್ಕು ಗೊರವನದು ॥ 160

ಅವನೆಂದ ಗೊರವನಾದ ನನಗೆ । ಅರ್ಧ ಬಡ್ಡಿ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ।
ಲೆಕ್ಕದಂತೆ ಬರಬೇಕು ನನಗೆ । ಅದಿಲ್ಲದೇ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ ॥ 161

ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಏನೂ ಕೊಡಲೊಲ್ಲ । ಚನಬಸಪ್ಪ ಸುಮ್ಮನಾಗಲೊಲ್ಲ ।
ಇಬ್ಬರದೂ ಹತ್ತಿತು ಜಗಳ । ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದರು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ॥ 162

ಶಂಕರನೇ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಒಡೆಯನಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಭೂಮಿ ಬಾರದು ಬೇರೆಯವರ ಪಾಲಿಗೆ ।
ಸುಮ್ಮನೇ ಬೀಳದಿರಿ ಅದರ ಲೋಭದೊಳಗೆ । ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಾನಿದ ಹೇಳಿದೆ ॥ 163

ಶಂಕರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿದ್ದು । ಅದರ ಬೆಲೆ ಈಗ ಬಂದಿರುವದು ।
ಗೌರಿಯ ಹೊರತು ಇದಕೆ ಆಶೆ ಪಡುವವರು । ಅವರು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ ॥ 164

ದೇವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಹೊರತು । ಮುಟ್ಟಿದರಿದನು ಯಾರೇ ಆಯಿತು ।
ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವದು ದೇವರ ಸಿಟ್ಟು । ಇದೆಲ್ಲ ಸೊತ್ತು ದೇವರದು ॥ 165

ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಪೂಜಾರಿಯ ಹಕ್ಕಿರುವದು । ಅದೆಲ್ಲ ಗೌರಿಯದು ವಾರಸುದಾರಳೆಂದು ।
ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರದೇನು ನಡೆಯುವದು । ಗೌರಿಯ ಸ್ವಂತದಧಿಕಾರದ ಧನವದು ॥ 166

ಬಳಿಕ ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ । ಗೌರಾಯಿಯು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದು ।
ಅವಳ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು । ಅದರಂತೆ ನಡೆದರೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು ॥ 167

ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವಳಿಚ್ಛೆಗೆ । ಅದಕೆಂದೂ ಇರದು ದೇವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ।
ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನಿಗೆ । ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಲು ॥ 168

ನಾನು ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆಂದು । ನಿಜದಿಂದಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದು ।
ಆಗ ವೀರಭದ್ರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು । ಅಪಶಬ್ದಗಳ ಸುರಿಮಳೆಗರೆದ ॥ 169

ಎಂದ ಬಾಬಾ ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿರುವದು । ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಒಡೆತನ ಸ್ಥಾಪಿಸುವದು ।
ಎಲ್ಲ ಹಣವನು ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವದು । ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ॥ 170

ಅವನಾಡಿದ ಆ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ । ಸ್ತಬ್ಧನಾದೆ ನಾ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ।
ಅಲ್ಲಾಮಿಯಾನದೆಲ್ಲ ಆಟವಿರುವಲ್ಲಿ । ಸುಮ್ಮನೇ ಏಕೆ ವ್ಯಥೆ ಪಡುವದು ॥ 171

ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ನನಗೆ ಹೀಗೆಂದ । ಮನೆಯಲಿ ಪತ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿದ ।
ಆಗ ದರ್ಶನಕೆಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ । ಬಂದಾಗ ವಿನಂತಿಸತೊಡಗಿದಳವಳು ॥ 172

ಬಾಬಾ ಅವರಿವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ । ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅವಕೃಪೆಯಾಗದಿರಲಿ ।
ಈ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಲೋಭವಿರಲಿ । ಎಂದು ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ ॥ 173

ಅವಳು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆ । ನಾನಾಶ್ವಸನೆಯನಿತ್ತೆ ಅವಳಿಗೆ ।
ಏಳು ಸಮುದ್ರದಗಳಷ್ಟನ್ನೀಯುವೆ ನಿನಗೆ । ಆದರೆ ನೀ ಖಿನ್ನಳಾಗಬಾರದು ॥ 174

ಮಲಗಿದಾಗ ಅದೇ ರಾತ್ರಿಯಲಿ । ಗೌರಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕಾಣುತಲಿ ।
ಶಂಕರನು ಬಂದು ಕನಸಿನಲಿ । ಹೇಳಿದನೇನೆಂಬದು ಕೇಳಿರಿ ॥ 175

ಈ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ಇರುವದು ನಿನ್ನದು । ಬೇರಾರಿಗೂ ಅದನು ಕೊಡಬಾರದು ।
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನು ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು । ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡು ॥ 176

ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು । ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೊಡು ।
ನನಗವನ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದು । ಈ ನಿರ್ಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು ॥ 177

ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಡುವದು । ಆದರಿಷ್ಟೆ ಹಾಗಾದರೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬಾರದು ।
ಅದಕೆ ಮಶೀದಿಯೊಳಗಿನ ಬಾಬಾರ ಕೇಳುವದು । ಅದಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು ॥ 178

ಗೌರೀಬಾಯಿ ನನಗೆ ಸಾದ್ಯಂತ । ದೃಷ್ಟಾಂತವ ಕಥೆ ಹೇಳುತ ।
ನಾನೂ ಸಲಹೆಯನಿತ್ತೆ ಯಥೋಚಿತ । ದೃಷ್ಟಾಂತದಂತೆ ನಡೆಯಲು ॥ 179

ಅಸಲನು ನಿನ್ನದು ನೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನಿಗೆ ಅರ್ಧ ಬಡ್ಡಿಯ ಕೊಡು ।
ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡು । ವೀರಭದ್ರನಿಗಿದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ॥ 180

ನಾವು ಮಾತನಾಡುತಿದ್ದಾಗ ಹೀಗೆ । ಇಬ್ಬರೂ ಜಗಳಾಡುತ್ತ ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ ।
ಪರಸ್ಪರರು ಶಾಂತರಾಗುವಂತೆ । ಉಪಾಯವನೊಂದು ಮಾಡಿದೆ ॥ 181

ಶಂಕರನ ಆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು । ಗೌರಾಯಿ ರಾತ್ರಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ।
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾದ್ಯಂತ ಹೇಳಿದೆನು । ಕೇಳಿ ವೀರಭದ್ರ ಉನ್ಮತ್ತನಾದ ॥ 182

ವೀರಭದ್ರ ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನು । ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಯಥೇಚ್ಛ ಕರೆದನು ।
ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಮಾತಾಡಿದನು । ಕೇಳಿ ಎದುರಾಳಿಯೂ ರೇಗಿದ ॥ 183

ಅವನು ಆದನು ಉನ್ಮತ್ತ । ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಯ್ದು ಶಪಿಸುತ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಮಾಡುವೆ ನಿನ್ನ ಘಾತ । ಎಂದು ಅನ್ನತೊಡಗಿದ ॥ 184

ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಚನಬಸಪ್ಪನನು । ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ।
ಎಂದ ನಿನ್ನ ತುಂಡು ಮಾಡುವೆನು । ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವೆನು ॥ 185

ಚನಬಸಪ್ಪ ಹೆದರಿದ । ಗಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದ ।
ನನ್ನನ್ನೀ ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿರೆಂದ । ಆಗ ನಾನವನಿಗೆ ಅಭಯವನಿತ್ತೆ ॥ 186

ಆಗ ನಾ ದೀನನಾದ ಚನಬಸಪ್ಪನಿಗೆ । ಧೈರ್ಯದ ಮಾತು ಹೇಳಿದೆ ಹೀಗೆ ।
ವೀರಭದ್ರನ ಕೈಯೊಳಗ । ನಿನ್ನ ಸಾಯಲು ಬಿಡಲಾರೆ ॥ 187

ಬಳಿಕ ವೀರಭದ್ರನಿಗಾಯಿತು ವಾತ । ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತನಾದನಾತ ।
ಸರ್ಪವಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ । ಹೀಗಿರುವದು ಅವನ ಕಥೆ ॥ 188

ಚನಬಸಪ್ಪ ಹೆದರಿಕೊಂಡ । ಅದರಿಂದಲೇ ಆತ ಮೃತನಾದ ।
ದುರ್ಧರ ಯೋನಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ । ಹೀಗವನ ದೇಹಾಂತರವಾಯಿತು ॥ 189

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರತ್ವ ಸಾಧಿಸಲು । ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಸರ್ಪ ಯೋನಿಯೊಳು ।
ಬಸಪ್ಪನೆಂಬ ಕಪ್ಪೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಲು । ಕೊನೆಗೆ ವೀರಭದ್ರನದ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟ ॥ 190

ದುರ್ಧರ ರೂಪದಲಿದ್ದ ಬಸಪ್ಪ ದೀನನಾಗಿದ್ದ । ಭದ್ರಪ್ಪ ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದ ।
ಅದರ ಕರುಣಾ ವಚನವ ಕೇಳಿದ । ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು ॥ 191

ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವ ನಾ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ದೊಡ್ಡ । ಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದು ।
ಒದರುವ ಬಸಪ್ಪನನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದು । ನನ್ನ ವಚನವ ನಾ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ॥ 192

ಅಲ್ಲಾ ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆಂದು । ಸಂಕಟ ಸಮಯದಲಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಓಡಿ ಬಂದು ।
ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು । ಭಕ್ತನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ ॥ 193

ಇದಂತೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಕೆ ಬಂದುದು । ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ।
ಚನಬಸಪ್ಪನನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದು । ಇದೆಲ್ಲ ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದು ॥ 194

ಹೋಗಲಿ ಚಿಲುಮೆಯ ತುಂಬು ಇನ್ನು । ಸೇದಿ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನಕೆ ಹೋಗುವೆನು ।
ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗು ನೀನೂ । ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ತೊಡಗಿಸು ॥ 195

ಹೀಗೆಂದು ಚಿಲುಮೆ ಸೇದಿದೆ । ಸತ್ಸಂಗತಿಯ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆದೆ ।
ಸಾವಕಾಶ ನಡೆದು ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ । ನಿಜಾಂತರದಲಿ ಪರಮ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ ॥ 196

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ । ಶ್ರೀ
ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಮುಖ ಶ್ರುತಕಥಾ ಕಥನಂ ನಾಮ ಸಪ್ತ
ಚತ್ವಾರಿರಿಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥